

Sygn. akt I C 271/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: S S.R. Kinga Grzegorzczak

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Miller

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa K. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) w W.

o zapłatę 26568,51 złotych

1. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej V. (...) w W. na rzecz K. S. kwotę 13146,23 (trzydzieści tysięcy sto czterdzieści sześć 23/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 18 stycznia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałej części,
3. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej V. (...) w W. na rzecz K. S. kwotę 523 (pięćset dwadzieścia trzy) złote tytułem zwrotu kosztów procesu,
4. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi od (...) Spółki Akcyjnej V. (...) w W. kwoty po 777,26 (siedemset siedemdziesiąt siedem 26/100) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 271/15

UZASADNIENIE

W dniu 20 marca 2015 r. K. S. wystąpiła przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) w W. z pozwem o zapłatę kwot: 20000 zł z tytułu zadośćuczynienia, 285 zł – zwrotu kosztów opieki osób trzecich, 186,31 zł – zwrotu kosztów leczenia i 97,20 zł – odszkodowania za zniszczone rzeczy, z ustawowymi odsetkami od dnia 17 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty. Ponadto powódka wniosła o zasądzenie od strony pozwanej na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powódki podniósł, że K. S. doznała obrażeń w wyniku wypadku z dnia 29 października 2013 r. Po zdarzeniu powódka musiała przyjmować leki przeciwbólowe i antybiotyki oraz korzystać z pomocy osób trzecich. Ponadto podczas wypadku zniszczeniu uległy jej okulary korekcyjne.

[pozew k.2-10]

Strona pozwana nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych, podnosząc, że w toku postępowania likwidacyjnego zaspokoila w całości roszczenia powódki w związku z przedmiotowym zdarzeniem.

[odpowiedź na pozew k.58-64]

W piśmie procesowym z dnia 5 listopada 2016 r., pełnomocnik powódki rozszerzył powództwo o kwotę 6000 zł z tytułu zadośćuczynienia, wnosząc o zasądzenie z tego tytułu kwoty 26000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 17 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty. Odpis pisma został doręczony pełnomocnikowi strony pozwanej w dniu 28 listopada 2016 r.

[pismo k.183, elektroniczne potwierdzenie odbioru k.207]

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 października 2013 r. około godziny 9.40 powódka potknęła się na nierównym chodniku przy krańcówce autobusowej przy zbiegu ulic (...) w Ł.. W tym miejscu chodnik ma bardzo duże ubytki w płytach, a część z nich jest wyszczerbiona na brzegach. Na skutek potknięcia powódka upadła na twarz. Na miejsce zdarzenia zostało wezwane pogotowie ratunkowe, które przewiozło ją do (...) Szpitala (...) w Ł.. U powódki stwierdzono uraz twarzy. Zalecono antybiotyki A., którego koszt wyniósł 10,34 zł. Powódka otrzymała skierowanie do poradni chirurgii szczękowo-twarzowej, pod której opieką pozostawała przez rok.

[dowód: paragon k.13, karta medycznych czynności ratunkowych k.16, zaświadczenie k.17, zdjęcia k.23-26, karta k.27-28, skierowanie k.30, karta informacyjna k.31, historia choroby k.39-42, zeznania powódki e-protokół 00:04:32-00:25:49 CD k.212]

Zarządcą chodnika, na którym doszło do wypadku, jest Zarząd Dróg i (...) w Ł., który w chwili zdarzenia był objęty ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej potwierdzonym polisą gwarantowaną przez (...) S.A. V. (...) w W..

[okoliczność bezsporna]

W wyniku przedmiotowego wypadku powódka doznała urazu twarzoczaszki ze złamaniem ścian zatoki szczękowej po prawej stronie bez pourazowej asymetrii i zaburzeń ze strony wzroku. Podczas urazu doszło do częściowego uszkodzenia trójdzielnego nerwu prawego, tj. jego drugiej gałęzi, unerwiającego prawy policzek.

[dowód: pisemna opinia biegłego neurologa k.112-113, pisemna opinia biegłego z zakresu chirurgii twarzowo-szczękowej k.175-176 odwr., uzupełniająca pisemna opinia biegłego z zakresu chirurgii twarzowo-szczękowej k.191-191 odwr.]

W związku z wypadkiem z dnia 29 października 2013 r. powódka doznała 10 % trwałego uszczerbku na zdrowiu. Złamanie szczęki po stronie prawej wygoiło się bez przemieszczenia odłamów kostnych i zaburzeń w prawym stawie skroniowo-żuchwowym. Cierpienia fizyczne związane z urazem twarzoczaszki mogły mieć znaczne nasilenie przez 6 tygodni, później były malejące o umiarkowanym nasileniu i utrzymują się nadal. Powódka nie leczyła się neurologicznie. Mogła wymagać przyjmowania leków przeciwbólowych typu Apap, którego koszt wynosi 22,85 zł, i Nurofen, którego koszt wynosi 15,84 zł. Powódka nie wymagała pomocy osób trzecich.

[dowód: pisemna opinia biegłego neurologa k.112-113, pisemna opinia biegłego z zakresu chirurgii twarzowo-szczękowej k.175-176 odwr.]

Podczas wypadku zniszczeniu uległy okulary korekcyjne powódki. Koszt nowych okularów wyniósł 350 zł.

[dowód: rachunek k.14, oświadczenie k.29]

Po wypadku powódka miała problemy z jedzeniem. Trochę jadła i odchodziła. Mówiła, że nagle zakłuło ją pod lewym okiem podczas jedzenia. Przez tydzień nie mogła nawet dotknąć się do lewej części twarzy z uwagi na ból. Miała zasinienia na twarzy. Mogła się sama myć i przygotowywać sobie jedzenie. W prawym oku odczuwała kłucie. Oko łzawiło i mrugało, było zaropiałe.

[dowód: zeznania świadka Z. S. k.83]

Po wypadku powódka korzystała z jednej serii rehabilitacji.

[dowód: zeznania powódki e-protokół 00:04:32-00:25:49 CD k.212]

Powódka w wyniku wypadku do chwili obecnej ma wklęśnięcie pod lewym okiem, przez co okulary się jej dobrze nie trzymają. Do chwili obecnej nie może dotykać się pod lewym okiem, ponieważ sprawia jej to ból. Najgorzej jest jesienią i zimą, ponieważ prawa część twarzy marznie, robi się czerwona i bardzo szczypie. Powódka nie ma takiego uczucia jak dawniej w prawym policzku, brodzie i nosie. Powódka nie może się schylać. Skarży się na zawroty głowy, przeważnie przy schylaniu się. W związku z tym odkurza jej mąż, który robi też zakupy, ponieważ powódka nie wie, co ma robić i się denerwuje. Boi się chodzić chodnikiem.

[dowód: zeznania świadka Z. S. k.82-83, zeznania powódki e-protokół 00:04:32-00:25:49 CD k.212]

Pismem doręczonym stronie pozwanej w dniu 18 grudnia 2013 r. pełnomocnik powódki zgłosił szkodę stronie pozwanej, wzywając ją do zapłaty na rzecz powódki kwot: 40000 zł z tytułu zadośćuczynienia, 467,81 zł z tytułu zwiększonych potrzeb i 666 zł z tytułu odszkodowania za uszkodzone w wypadku mienie.

[dowód: pismo z dowodem doręczenia k.33-35 odwr.]

W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana uznała swoją odpowiedzialność oraz przyznała i wypłaciła powódce kwotę 12000 zł z tytułu zadośćuczynienia i kwotę 252,80 zł tytułem odszkodowania za zniszczone okulary, z zastosowaniem potrącenia w wysokości 20 % wartości okularów.

[okoliczność bezsporna]

Stawka jednej roboczogodziny dla opiekunki domowej (...) Komitetu Pomocy (...) na terenie Ł. od lipca 2009 r. do 17 marca 2010 r. wynosiła 9,50 zł w dni robocze, natomiast w soboty, niedziele i święta wynosiła o 100 % więcej.

[dowód: pismo k.38]

Dwa lata po wypadku powódce pogorszył się wzrok.

[dowód: zeznania powódki e-protokół 00:04:32-00:25:49 CD k.212]

Sąd nie dał wiary zeznaniom powódki w zakresie twierdzenia, że odczuwane przez nią obecnie bóle głowy i prawego barku pozostają w związku z wypadkiem z dnia 29 października 2013 r. Nie znajduje to żadnego potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym, w szczególności dokumentacji medycznej i opinii biegłych.

Sąd pominął opinię biegłego sądowego chirurga stomatologa K. K., albowiem została ona wydana wyłącznie na podstawie akt, bez zbadania powódki. Opinia ta jest w dużej mierze hipotetyczna. Oceniając konieczność i wymiar ewentualnej pomocy osób trzecich, biegły wziął pod uwagę wyszczególnione przez siebie czynności, które według niego stanowią pewne ograniczenie, a które nie znajdowały odzwierciedlenia w zgromadzonym materiale dowodowym. Ponadto sam biegły stwierdził, że bez badania i obejrzenia diagnostyki nie jest w stanie stwierdzić czy u powódki wystąpił trwały bądź długotrwały uszczerbek na zdrowiu z zakresu jego specjalizacji (k.129-130). Z tych powodów Sąd uwzględnił wniosek pełnomocnika powódki o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu chirurgii twarzowo-szczękowej, przeciwko któremu to wnioskowi strona pozwana nie oponowała. W ocenie Sądu opinia biegłego z zakresu chirurgii szczękowej M. Ś. jest bardziej miarodajna i kompleksowa, albowiem została sporządzona nie tylko na podstawie akt, w tym dokumentacji medycznej powódki, ale także na podstawie wywiadu medycznego z powódką i jej badaniu i nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

W rozpoznawanej sprawie strona pozwana nie kwestionowała zasady swej odpowiedzialności. Wskazywała jedynie, że w toku postępowania likwidacyjnego uczyniła zadość roszczeniom powódki.

Zgodnie z art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 § 1 zd. 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie rozumieniem pojęcia „odpowiednia suma” należy rozumieć przez nią kwotę pieniężną, której wysokość utrzymana jest w rozsądnych granicach odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa oraz dostosowaną do okoliczności konkretnego wypadku. Wysokość zadośćuczynienia powinna być uzależniona od nasilenia cierpień, długotrwałości choroby, rozmiaru kalectwa oraz trwałości następstw zdarzenia, przy uwzględnieniu również okoliczności dotyczących życia osobistego osoby poszkodowanej (tak m. in. SN w wyrokach z 1.04.2004 r., II CK 131/03, publ. LEX nr 327923, z 5.12.2006 r., II PK 102/06, publ. OSNP 2008/1-2/11, z 20.04.2006 r., IV CSK 99/05, publ. LEX nr 198509). Określenie wysokości zadośćuczynienia powinno być zatem rozważane w każdym przypadku indywidualnie (tak m. in. SN w wyrokach z 22.08.1977 r., II CR 266/77, publ. LEX nr 7980, z 22.06.2005 r., III CK 392/04, publ. LEX nr 177203). Należy mieć również na uwadze, iż zadośćuczynienie za doznaną krzywdę, które spełnia rolę kompensacyjną w zakresie cierpień fizycznych i psychicznych, powinno reprezentować ekonomicznie odczuwalną dla poszkodowanego wartość i przynosić mu równowagę emocjonalną, naruszoną przez doznane cierpienia psychiczne (tak m. in. SN w uchwale z 8.12.1973 r., III CZP 37/73, publ. OSNCPiUS 1974/9/145 oraz wyroku z 14.02.2008 r., II CSK 536/07, publ. Lex nr 461725).

Ustalając wysokość należnego zadośćuczynienia, w rozpoznawanej sprawie Sąd wziął pod uwagę, że w wyniku zdarzenia z dnia 29 października 2013 r. powódka doznała 10 % trwałego uszczerbku na zdrowiu. Jej cierpienia fizyczne przez 6 tygodni były znaczne, później zmniejszyły się do umiarkowanych i nadal się utrzymują. Po wypadku powódka miała problemy z jedzeniem, ponieważ odczuwała klucie pod lewym okiem. Z uwagi na dolegliwości bólowe przez tydzień nie była w stanie nawet dotknąć lewej części twarzy, która była sina. Miała również problemy z prawym okiem, w którym odczuwała klucie i łzawienie. Oko było zaropiałe i mrugało. Po wypadku powódka wymagała rehabilitacji. Do chwili obecnej ma wklęśnięcie pod lewym okiem, przez co okulary się jej dobrze nie trzymają. Do chwili obecnej odczuwa ból przy dotykaniu okolicy pod lewym okiem. W okresie jesienno-zimowym prawa część twarzy marznie, czerwienieje i bardzo szczypie. Czucie w prawym policzku, brodzie i nosie nie wróciło w pełni i nie jest takie, jak przed wypadkiem. Po wypadku powódka się zmieniła. Szybciej się denerwuje i boi się chodzić chodnikiem.

Sąd uznał, że kwotą adekwatną do rozmiaru krzywdy, jakiej powódka doznała w związku ze zdarzeniem zaistniałym w dniu 29 października 2013 r., jest kwota 25000 zł.

W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła powódce z tytułu zadośćuczynienia łącznie kwotę 12000 zł.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki z tytułu zadośćuczynienia kwotę 13000 zł (25000 – 12000).

Zgodnie z art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikłe z tego powodu koszty.

W rozpoznawanej sprawie powódka dochodziła zwrotu kosztów leczenia w wysokości 186,31 zł. W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powódki wskazał, że w trakcie leczenia powódka musiała przyjmować leki przeciwbólowe i antybiotyki. Należy wskazać, że powódka nie wykazała, aby paragony fiskalne załączone do pozwu, na które powołał się jej pełnomocnik w uzasadnieniu pozwu, były w całości za zakup tych leków i antybiotyków. Za zasadne Sąd uznał zakup leku Amotaks, który został zalecony powódce przez chirurga szczękowo-twarzowego podczas konsultacji w szpitalu bezpośrednio po wypadku (k.28), którego koszt wyniósł 10,34 zł, oraz – zgodnie z opinią biegłego neurologa – koszt leków przeciwbólowych typu Apap (22,85 zł) i Nurofen (15,84 zł). Reasumując, powódka wykazała, że poniosła wydatki na leczenie w zakresie leków przeciwbólowych i antybiotyków w łącznej kwocie 49,03 zł.

W wyniku przedmiotowego wypadku zniszczeniu uległy okulary korekcyjne powódki. Koszt nowych okularów wyniósł 350 zł. Strona pozwana w sposób nieprawidłowy dokonała potrącenia 20 % za amortyzację okularów. Ze zgromadzonego w toku procesu materiału dowodowego nie wynika, aby dotychczasowe okulary powódki były zepsute bądź też aby zachodziła obiektywna podstawa do ich wymiany niezależnie od przedmiotowego zdarzenia. Wzrost powódki uległ pogorszeniu ale dwa lata po wypadku. Zasadne jest zatem jej żądanie zwrotu wszystkich kosztów z tytułu zakupu nowych okularów. Biorąc pod uwagę, że w toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła powódce z tego tytułu kwotę 252,80 zł, Sąd zasądził z tytułu odszkodowania za zniszczone okulary kwotę 97,20 zł.

Odnosnie żądania odszkodowania z tytułu zwrotu kosztów opieki osób trzecich, to należy wskazać, że zarówno z opinii biegłego neurologa, jak i z opinii biegłego chirurga szczękowo-twarzowego M. Ś. wynika, że powódka nie wymagała pomocy osób trzecich. Sam fakt, że mąż powódki wyręczał ją w pracach domowych bądź zakupach, gdy nie było ku temu obiektywnych wskazań, nie może obciążać strony pozwanej.

O odsetkach ustawowych w zakresie zasądzonej należności Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c.

Powódka zgłosiła szkodę stronie pozwanej w dniu 18 grudnia 2013 r., a zatem żądanie zasądzenia odsetek od kwot przyznanych z tytułu zadośćuczynienia, zwrotu kosztów leczenia i odszkodowania za zniszczone mienie jest zasadne dopiero od dnia 18 stycznia 2014 r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 13146,23 zł (13000 zł tytułem zadośćuczynienia + 49,03 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia + 97,20 zł tytułem uzupełniającego odszkodowania za zakup okularów) z ustawowymi odsetkami od dnia 18 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, zaś w pozostałej części oddalił powództwo.

O kosztach w pkt 3 wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. Powódka wygrała proces w 50 %. Koszty procesu poniesione przez powódkę wyniosły łącznie 3446 zł (1029 zł – opłata od pozwu, 2400 zł – koszty zastępstwa procesowego i 17 zł – opłata od udzielonego pełnomocnictwa), natomiast strona pozwana poniosła koszty w łącznej wysokości 2400 zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego. Strona pozwana jest zatem zobowiązana do zwrotu na rzecz powódki kwoty 523 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

O obowiązku zwrotu na rzecz Skarbu Państwa nieuiszczonych kosztów sądowych, poniesionych tymczasowo z funduszy Skarbu Państwa, Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 113 ust. 1. ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1398) w zw. z art. 100 k.p.c. Na nieuiszczone koszty sądowe składają się następujące kwoty: 300 zł z tytułu opłaty od rozszerzonej części powództwa i 1254,52 zł – wynagrodzenia biegłych sądowych.